

BAEB558D Практика по Бизнес администрация

КУРСОВА РАБОТА

**ПЪРВИЧНИ И ВТОРИЧНИ МЕХАНИЗМИ НА
ОРГАНИЗАЦИОННАТА КУЛТУРА НА BRITISH AIRWAYS**

Изготвил:

Проверил:

София, 2018

Съдържание

Увод.....	3
I. Теоретична постановка.....	4
II. Структура и дейност на ВА.....	6
III. Система за организационна култура.....	7
1. Анализ на първичните механизми.....	7
2. Анализ на вторичните механизми.....	10
3. Ранжиране	11
IV. Анализ и препоръки.....	12
Заключение.....	13
Използвана Литература.....	14

УВОД

Въздушните превозвачи има висока вероятност от аварии, но те се занимават с тяхното минимизиране и представляват класически пример за организации с висока надеждност (HRO) - организации, при които злополуките рядко се появяват въпреки характера на труда, податлив на грешки. Други примери за HRO са атомните електроцентрали, електрическите мрежи, системите за контрол на въздушното движение, търговската авиация и противопожарната защита. Организационните учени са изследвали тези типове организации повече от 20 години, за да разберат как те могат да поддържат такова високо представяне при подобни предизвикателни обстоятелства. Тъй като работата в конвенционалните организации става все по-бърза, а образците за грешки все по-малко, понятието "висока надеждност" е получило широко внимание в много контексти.

Въпреки всичко, което знаем за HRO, няма рецепта за трансформиране на организацията в HRO. С други думи, няма лесен път за постигане на безопасно и надеждно представяне. Някои учени наблягат на идеята за висока степен на надеждност, а не на организациите с висока надеждност, за да подчертаят два проблема. Първо, високата надеждност не е състояние, което някога дадена организация може да постигне напълно; по-скоро това е нещо, към което организацията се стреми или постоянно се стреми. Второ, надеждността е фундаментално динамичен набор от свойства, дейности и отговори.

В настоящата разработка се приема, че надеждността е въпрос на организационна култура.

Надеждността и безопасността са трудни за наблюдение и постигане, защото на повърхността често е по-лесно да се оцени какво не се случва (катастрофална грешка), отколкото какво се случва (навременни човешки действия). Следователно надеждността и безопасността се описват като "динамични несъществуващи събития": "динамичен" в смисъл, че надеждността и безопасността са резултат от управлението на непрекъснатата промяна, а "несъществуващи събития" в смисъл, че разпознаваме надеждността и безопасността при отсъствието на други грешки и злополуки. Тъй като динамичните несъществуващи събития, надеждността и безопасността трябва да се извършват периодично, само защото вчера няма инциденти, не означава, че организацията е безопасна днес.